

Žižkovská herdekbába Pepina

Je o ní dokonce i písnička, která začíná: „Na Žižkově žila bába, provdala se za neřáda. Bejvávala kdysi hezká, dneska už je jiná, vypadá jak vyschlá treska, jen z ní kape špína.“

Že bývala hezká, o tom není pochyb. Mívala dost veliké hokynářství a žila si víc než dobře. Byla sama, utratila sotva za běžné živobytí a trochu parády. Nikam moc nechodila. Všechn čas věnovala hlavně obchodu. Vyplácelo se to. Bydlila kousek od Ohrady a blízko měla i svůj magacín.

Už měla padesátku rok za sebou a stále vypadala hodně zachovale. Mužských si moc nevěšimala, ale jednou za čas zašla posedět do hospůdky. Především když tam hrála muzika. Jedno takové posezení se ale Pepině stalo osudným. Málokdy se nechala přemluvit k tanci. Ten večer pro ni přišel takový mladíček. Krásný mužský to byl. Vysoký, široká ramena, vlasy i oči černé jako uhel. Nemohla z něj odtrhnout pohled. Protančili spolu celý večer. V noci ji šel doprovodit domů. Zůstal až do rána. Když vstávala a viděla ho ležet ve své posteli, málem omdlela. Nadala si do bláznivých bab. Vždyť mu bylo jen málo přes dvacet. Probudila ho, ale jen na ni pohlédla, bylo po všech předsevzetích. Ten den do obchodu ani nezaskočila. Marně si každý den znovu a znovu říkala, že to musí skončit. Utekl ale sotva měsíc a byla svatba. Ne moc veliká, protože se za tohle své bláznovství přece jen styděla, ale byla to svatba, jak má být.

Samá pohoda a radost. Že mladý pán nepracoval, co na tom. Vždyť na tom byli dobře a obchod vzkvétal. Manžel sekal dobrotu. To, že občas zašel za kamarády do hospody a přišel domů v náladě, no bodejť. Nemůže pořád sedět v kuchyni a držet svou ženu za ruku. Tak to šlo pár let. Mládenec byl najednou z domu čím dál častěji. Pepina nejdřív čekávala, občas hubovala, ale časem toho nechala. Když mu odmítla dávat peníze, zašel do obchodu a vzal si je sám. Přestala na sebe dbát, nejedla a před očima scházela.

Zato mladý manžel jen kvetl. Už to byl chlap v plné síle a ženské se po něm otáčely. Však on po nich také. A nejen otáčel. Stalo se pravidlem, že domů nepřišel i pár dní. Hlavně v poslední době, když si začal s jednou fešnou mladou servírkou. Párek bylo vidět spolu každý den. Chvíli to holčinu bavilo, ale stačilo pár týdnů a rozhodla, že ho chce mít jen sama pro sebe. Cožpak si ta vyschlá stará bába myslí, že bude mít takového krásného chlapa navěky? Tuhle!

A hned spustila. „S tou svou ženskou musíš něco udělat!“ Šli to probrat do hospody U Kulatý báby. Když hodně popili kontušovky a rumu, bylo rozhodnuto. Žádný rozvod. Bábě by zůstaly peníze a co si oni počnou? Bábu musí zabít a peníze, co má doma ve štrozoku, budou jejich.

Od slov nebylo daleko k činům. Jak byli v ráži, hned se za Pepinou vydali. Trvalo jim to dost dlouho, protože se ještě cestou museli v několika nálevnách posilnit. Došli na Ohradu až po poledni. Byla doma. Než stačila cokoliv říct, dostala kladivem po hlavě a byla tuhá. Ve štrozoku našli skutečně hromadu peněz a ve spíži načatou láhev rumu.

Hleděli, jak tam bába leží, pili a domlouvali se, kam utečou, co všechno koupí. Žádný z nich nepočítal s tím, že i Pepina byla rozhodnutá si to s manželem vyřídit. Do rumu nalila jed, a tak za chvíli ležely vedle sebe tři mrtvoly.

Straší jen bába Pepina. Nenávidí milence, nevěrníky a opilce. Dělá jim, co může nejhoršího, hlavně nevěrníky trápí. Nejraději na ně upozorní jejich partnery a čím je větší mela, tím je spokojenější.

Vysvobodit by se asi dala, kdyby chtěla, ale to by sama musela povědět jak.